

Дві ластівки

Максим Рильський

Дві ластівки весною залетіли
У наш гараж — і там гніздо зліпили
На сволоку, в бензиновій імлі.
Ну й диваки створіння ці малі!
Хіба ж то мало місця є круг хати,
Що виноград обплів її лапатий,
Вгорі, уздовж карниза,— для гнізда?
Повітря там привільне, як вода
У казковому синьому Дунаї;
Там пахнуть квіти, вітер там гуляє,
Там сонце й грози в злагоді живуть...
Ну, а вони обрали каламуть,
Де можуть дихати лише машини,
З якоїсь невідомої причини.
Ми шибку вийняли, щоб можна їм
І вилітять, і залітять в свій дім,
І мошок для малят своїх носити...
Та виросло потомство те несите —
І разом із батьками у блакить
З безумним щебетом воно летить,
Кружляє, ловить щось там чи не ловить —
І кожне, дивлячись на них, промовить:
"Чудесні діти волі й чистоти,
Яких просторів сестри та брати,
Породження безмежної стихії!"
Хто може зрозуміти — зрозуміє.

5 серпня 1960 р., с. Мале Устя на Чернігівщині